

РЕШЕНИЕ

№ 622

гр. София, 04.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 26.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **8897** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

[фирма] (н), чрез представляващи я синдици оспорва писмо – отказ № Л-624/19.08.2020 г., издадено от директор на дирекция „Речен надзор“ – Л. при ИА „Морска администрация“. Съображенията на оспорващ са: грубо нарушение на материалния и процесуалния закон, съществено нарушение на административно производствени правила и несъответствие с целта на закона. С писмото отказ, административен орган е отказал да извърши поискана от жалбоподател административна услуга – да впише в регистъра обстоятелство подлежащо на вписване по реда на чл. 40а от КТК. Според жалбоподател налице е правен интерес, тъй като безспорния факт, че е ипотекарен кредитор от 2009 г., налага да иска подновяване вписаната морска ипотека върху два кораба, за което е направил своевременно искане до административния орган. Жалбоподател твърди незаконосъобразна процедура от страна на административния орган по заличаване корабите от регистъра, тъй като не е взел съгласието на ипотекарния кредитор, в случая жалбоподателя. Правният интерес се извежда от разпоредбата на чл. 40а от КТК - Отказът на Изпълнителна агенция "Морска администрация" да извърши вписване в регистъра на обстоятелство, подлежащо на вписване, може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Искането е за отмяна на отказа, обективиран в писмо № Л-624/19.08.2020 г., издадено от директор на дирекция „Речен надзор“ – Л. при ИА „Морска администрация“ и връщане на преписката за произнасяне от административния орган по искането на жалбоподателя в молби Л-РК-55; Л-РК-57 от 12.06.2020 г. Претендира се

присъждане на разноски.

Ответник по оспорването в приложено становище оспорва основателността на жалбата. Възражава нарушена процедура по уведомяване, тъй като с писмо Л-435/16.06.2020 г. е уведомил [фирма] (н), чрез синдиците, че по отношение на тяхно искане от 12.06.2020 г. В подкрепа на това сочи съдебна практика по повод оспорена от жалбоподателя заповед от 03.06.2020 г., издадена от директор на дирекция „Речен надзор“ – Л. при ИА „Морска администрация“ за заличаване на м/т „Б.“ от регистъра на корабите. Сочейки съдебната практика, възражава оплакването за СПН по чл. 26 от АПК. Оспорва оплакването, че за действия на администрацията с плавателните съдове, предвид процедурата по чл. 41, ал. 1, т. 2 от КТК не е необходимо съгласие на ипотекарния кредитор, като лице имащо права върху ипотеканите вещи. За двата плавателни съда е известно че са потънали в района на пристанище С.. Разпоредбата на чл. 41, ал. 1, т. 2 от КТК не се прилага, предвид нарочната новела на чл. 41, ал. 3 от КТК.

Съдът, като взе предвид представените по делото писмени доказателства, наведените от страните възражения и приложимата нормативна уредба, за да се произнесе по оспорването, прие за установено следното:

По допустимостта:

Жалбата е подадена от лице с правен интерес, адресат на подлежащ на оспорване акт, пред надлежния съд и в законоустановения срок, като отговаря на изискванията по чл. 150 от АПК, поради което е допустима за разглеждане. За съдъ е спорно, съществуването на оспорваното писмо – е ли постановление отказ за вписване подновяване вписана морска ипотека или уведомяване за причини, поради които не може да се извърши исканата административна услуга. Аргумент за това е безспорното писмо Л-435/16.06.2020 г., с което жалбоподател е уведомен, че и двата кораба са заличени със заповеди №№ Л-3-23;л-3-24/03.06.2020 г. на директор на дирекция „Речен надзор“ – Л. при ИА „Морска администрация“. Както е отчетено и в приложени съдебни актове от ответника, фактът за заличаване на корабите е известен на жалбоподателя, известно му е основанието – потъване на корабите, до степен увреда и унищожаване и заличаването им от регистъра на корабите. За допустимостта на оспорването, съдът се съобразява с указанията на ВАС, че отрицанието (не може) формално е отказ на администрацията, което е акт подлежащ на оспорване.

Според чл. 40а от КТК отказът на Изпълнителна агенция „Морска администрация“ да извърши вписване в регистъра на обстоятелство, подлежащо на вписване, може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Според § 8 от ПЗР на АПК уредените в Кодекса производства за издаване на индивидуални административни актове и тяхното обжалване по административен и съдебен ред се прилагат и при извършването на административни услуги, както и при обжалването на отказите за извършването им, освен ако в специален закон е предвидено друго.

При извършване на задължителната проверка по чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът констатира, че обжалваният акт е издаден в изискуемата от закона форма и от компетентен орган, при материална и териториална компетентост /чл. 22, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 21, ал. 1, т. 2 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция „Морска администрация“/, поради което същият не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

Обжалваният отказ, поради обективна невъзможност да се уважи искането е правилен. Съдът следва да укаже, че искането за подновяване на вписването по молби

Л-РК-55; Л-РК-57 от 12.06.2020 г. е било с невъзможен предмет. Заповедите за заличаване на корабите са издадени на неспоримо правно основание – погиване на корабите. По отношение на кораб „Б.“ и заповед Л-3-23/2020 е постановен окончателен съдебен акт, валидиращ правното основание по чл. 41, ал. 1, т. 2 от КТК за заличаване на кораба от регистъра на корабите. Идентичен е случая с кораб „В.“.

Фактичестката невъзможност на предмета означава, че той не съществува в реалната действителност при формиране на искането по молбите от 12.06.2020 г. и не може да възникне според природните закони и с оглед нивото на развитие на науката, техниката и технологиите към момента на искането, както и ако предметът е индивидуално определена вещь и тя е погинала преди направеното искане. Налице е начална невъзможност на предмета, независимо, че искането е за подновяване вписването на морска ипотека върху двата кораба. Правната невъзможност на предмета означава, че за неговото съществуване или за разпореждането с него съществува непреодолима правна пречка.

От изложеното следва извода, че административния орган е в обективна невъзможност да извърши исканата услуга. С предходни фактически и правни действия вещите, върху които жалбоподателят е имал правата на ипотекарен кредитор са заличени от регистъра на корабите. Ипотека може да се учреди върху вписан в регистровите книги кораб, а с оглед заличаването на двата кораба на основание потъването им, съществуването им в регистрите е безпредметно.

При установените фактически обстоятелства, съдът приема, че обективирания в писмо № Л-624/19.08.2020 г., издадено от директор на дирекция „Речен надзор“ – Л. при ИА „Морска администрация“ отказ да се извърши административна услуга по чл. 48, ал. 1 от КТК е законосъобразен. Оспорването, като неоснователно следва да се отхвърли.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалба на [фирма] (в несъстоятелност), чрез представляващи синдици А. Д. и К. М. срещу отказ, обективиран в писмо № Л-624/19.08.2020 г., издадено от директор на дирекция „Речен надзор“ – Л. при ИА „Морска администрация“.

Решението може да се обжалва пред ВАС в 14 дневен срок от съобщението.

Съдия